

(2001/C 340 E/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1269/01
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(26 april 2001)

Betreft: Biologische behandeling van biologisch afbreekbaar afval

1. Heeft de Commissie al gelegenheid gehad de bevindingen te beoordelen van L.M. Chu en A.D. Bradshaw over het nut van gepulveriseerd vermalen afval als vervangend middel bij bodemsanering (Journal of Applied Ecology 1996, 33, 851-865)?
2. Welke conclusies heeft de Commissie uit dit werk getrokken als het gaat om het nut van dergelijk materiaal bij het herstel van oude en afgedankte afgravingen en mijnen en soortgelijke verlaten plaatsen die niet zijn bestemd voor de teelt van voedsel- of voedergewassen en waar naar verwachting per hectare meer dan 200 000 ton grond moet worden opgebracht?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 juni 2001)

Het algemene wettelijke kader voor het afvalbeheer in de Gemeenschap wordt gevormd door Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾ als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991⁽²⁾.

In artikel 4 van die richtlijn is het volgende bepaald:

De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat de afvalstoffen worden verwijderd zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu, met name:

- zonder risico voor het water, de lucht of de bodem, alsmede voor fauna en flora,
- zonder geluids- of stankhinder te veroorzaken,
- zonder schade te berokkenen aan natuur en landschap.

In het wetenschappelijke artikel waarnaar het geachte parlementslid verwijst wordt niet ingegaan op de problematiek van de milieueffecten van gepulveriseerd vermalen afval op lange termijn, met name de vervuiling van het grondwater. Het artikel bevat geen gegevens over de concentraties van zware metalen of organische verbindingen in vermalen afval en wat hiermee op lange termijn gebeurt wanneer vermalen afval op braakliggend land wordt verspreid.

De auteurs erkennen zelf dat het enige probleem van vermalen afval wordt gevormd door de mate waarin het in sommige gevallen wellicht niet aan nationale of regionale eisen in verband met giftige bestanddelen voldoet.

De Commissie is van mening dat het gebruik van vermalen afval op land (ongeacht het gebruik van het land of de kenmerken ervan) strikt moet worden gecontroleerd om milieuvervuiling op lange termijn te voorkomen. Een beperking van de hoeveelheid vermalen afval (of ander afval met vergelijkbare kenmerken) die per jaar per hectare mag worden verspreid, zou een passende maatregel kunnen zijn om dit doel te bereiken.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991.